

CO POD LASEM PISZCZY

Biuletyn informacyjny parafii
św. Maksymiliana Marii Kolbe

MARZEC 2024

*Rok
modlitwy*

WY ZATEM TAK SIĘ MÓDLICIE...

Rok 2025 będziemy przeżywać w Kościele jako jubileuszowy, pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”.

W ramach przygotowania do jubileuszu papież Franciszek ogłosił Rok Modlitwy, który zainaugurował 21. stycznia – w Niedzielę Słowa Bożego, zapraszając wiernych do swoistej „szkoły modlitwy”. W zamyśle Franciszka najbliższe miesiące mają być „poświęcone ponownemu odkryciu wielkiej wartości i absolutnej potrzeby modlitwy w życiu osobistym, w życiu Kościoła i modlitwy w świecie”. Rok Modlitwy ma odnowić pragnienie przebywania w obecności Pana, słuchania Go i adorowania. Odpowiadając na to zaproszenie, proponuję refleksję nad tym, czym jest modlitwa chrześcijańska. Te rozważania niech będą impulsem do osobistego zaangażowania – bo przecież ostatecznie nie chodzi o uczenie się o modlitwie, ale o życie modlitwy.

Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla, że modlitwa jest „żywą i osobistą więzią” człowieka z Bogiem (por. KKK 2558). Przywołując opisy mistrzów życia duchowego, określa modlitwę jako „wzniesienie serca, proste spojrzenie ku Niebu, okrzyk wdzięczności i miłości” (św. Teresa od Dzieciątka Jezus), jako „wzniesienie duszy do Boga lub prośbę skierowaną do Niego o stosowne dobra” (św. Jan Damasceński). Można dodać, że modlitwa jest oddechem wiary, jest jej najbardziej właściwym wyrazem, jakby wołaniem, wychodzącym z serca tych, którzy wierzą i powierzają się Bogu. Jest „spotkaniem Bożego i naszego pragnienia” (KKK 2560). Jest „żywym związkiem dzieci Bożych z ich nieskończeniem dobrym Ojcem, z Jego Synem Jezusem Chrystusem i z Duchem Świętym” (KKK 2565). Albo – jak pięknie określa św. Teresa od Jezusa – jest spotkaniem z Tym, o którym wiem, że mnie miłuje. We wszystkich tych stwierdzeniach zaakcentowana jest więc kwestia bycia człowieka wobec Boga: trwanie w Jego

BASIA MARZEC

Modlitwa Pańska podczas liturgii mszy świętej ma dodatkowy wymiar wspólnotowy

obecności, komunii z Nim. Podstawą tak rozumianej modlitwy jest pokora modlącego się, uznanie, że „nie umiemy się modlić tak, jak trzeba” (Rz 8, 26), gotowość przyjęcia daru modlitwy. Tylko w pokorze serca modlitwa może trafić do Boga.

Tych, którzy chcieliby pogłębić swoją wiedzę na temat modlitwy, odsyłam jeszcze raz do Katechizmu, którego czwarta część jest poświęcona temu zagadnieniu (numery 2558–2865; <http://www.katechizm.opoka.org.pl/>) albo do cyklu katechez papieża Franciszka o modlitwie (<https://www.zyciezakonne.pl/dzialy/dokumenty/kosciol/franciszek/franciszek-katechezy-na-audiecjach-generalnych/franciszek-katechezy-na-audiecjach-generalnych-o-modlitwie/>). Wszystkich

zapraszam, by na chwilę zasiąść w „szkole modlitwy” Jezusa i rozważyć tę modlitwę, której On nauczył swoich uczniów, a która jest streszczeniem całej Ewangelii.

Wy zatem tak się módlcie:

Ojciec nasz, który jesteś w niebie,

niech się święci imię Twoje!

Niech przyjdzie królestwo Twoje;

niech Twoja wola spełnia się na ziemi,

tak jak i w niebie.

Chleba naszego powszedniego

daj nam dzisiaj;

i przebacz nam nasze winy, jak i my

przebaczamy tym, którzy przeciw nam

zawiniли;

i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie,

ale nas zachowaj od złego!

Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.

Mt 6,8b-15

Proponuję kilka myśli do osobistego rozważenia:

„Ojciec”

- Modlić się do Ojca, to znaczy wejść w Jego misterium, którym jest On sam;
- Możemy wzywać Boga jako „Ojca”, ponieważ został nam objawiony przez Jego Syna, który stał się człowiekiem, a Jego Duch pozwala nam Go poznać;
- Możemy adorować Ojca, ponieważ odrodził nas do swojego życia, przybierając nas za dzieci w swoim Jedynym Synu. Dzięki Modlitwie Pańskiej zostaliśmy objawieni nam samym, ponieważ równocześnie został nam objawiony Ojciec;
- Możemy upodobniać się do Ojca.

„Ojciec nasz”

- Całkowicie nowa relacja do Boga;
- Nowe Przymierze w Jezusie, komunika z Trójcą Świętą;

- Miłość Boża, która obejmuje cały świat;
- Modlitwa całego Ludu Bożego;
- „Nasz” – rzeczywistość wspólna dla wielu; jesteśmy dziećmi jednego Ojca.

„Któryś jest w niebie”

- Wyrażenie „któryś jest w niebie” nie oznacza miejsca, lecz majestat Boga i Jego obecność w sercach ludzi sprawiedliwych. Niebo, dom Ojca, stanowi prawdziwą ojczyznę, do której zdążamy i do której już należymy.

Siedem prośb

W modlitwie „Ojciec nasz” przedmiotem trzech pierwszych prośb jest chwała Ojca: uświęcenie Jego imienia, przyście Królestwa i wypełnienie woli Bożej. Cztery pozostałe przedstawiają Mu nasze pragnienia: są to prośby dotyczące naszego życia – jego podtrzymywania i leczenia z grzechów; dotyczą one także naszej walki o zwycięstwo dobra nad złem.

Chwała Ojca

- Prosząc: „Święć się imię Twoje”, wchodzimy w zamysł Boży, uświęcenie Jego imienia – objawionego Mojżeszowi, a następnie objawionego w Jezusie – przez nas i w nas, w każdym narodzie i w każdym człowieku. Święcić imię Boże to uznawać istnienie Boga, chwalić Go, oddawać Mu cześć i żyć według Jego przykazań.
- W drugiej prośbie Kościół ma przede wszystkim na względzie powrót Chrystusa i ostateczne przyście Królestwa Bożego. Modli się również o wzrost Królestwa Bożego w obecnym czasie – „dzisiaj” naszego życia, o to, by chcieć tego, czego chce Bóg.
- W trzeciej prośbie modlimy się do naszego Ojca o zjednoczenie naszej woli z wolą Jego Syna, by wypełnić Jego zamysł zbawienia w życiu świata. Żeby na ziemi i w naszych sercach było tak, jak już jest w niebie.

ZDJEŃCIBASIA MARZEC

Niech czas Wielkiego Postu będzie okresem wzmożonej modlitwy

Nasze pragnienia

- W czwartej prośbie, mówiąc: „Daj nam”, w jedności z naszymi braćmi wyrazimy synowskie zaufanie do naszego Ojca niebieskiego. „Nasz chleb” oznacza pokarm ziemski niezbędny wszystkim do istnienia, a jednocześnie także Chleb Życia: słowo Boże i Ciało Chrystusa. Przyjmujemy go w Bożym „dzisiaj” jako niezbędny i (nad-) zwyczajny pokarm Uczty Królestwa niebieskiego, którą zapowiada Eucharystia. Nastawienie na oczekiwanie wszystkiego od dobrego Ojca.
- Piąta prośba jest błaganie o Boże miłosierdzie nad naszymi grzechami. Nie może ono przeniknąć do naszych serc, jeśli nie potrafiliśmy przebaczyć naszym nieprzyjaciołom, na wzór i z pomocą Chrystusa.
- Mówiąc: „Nie wódz nas na pokuszenie”, prosimy Boga, by nie pozwolił nam wejść na drogę prowadzącą do grzechu. Jest to

błaganie o Ducha rozeznania i mocy, a także o łaskę czujności i wierności aż do końca.

- W ostatniej prośbie: „Ale nas zbaw ode Złego” chrześcijanin razem z Kościołem modli się do Boga, by ukazał zwycięstwo już odniesione przez Chrystusa nad Szatanem, aniołem, który osobiście sprzeciwia się Bogu i Jego zamysłowi zbawienia.

Wielki Post dla wielu z nas wiąże się z podejmowaniem postanowień, z większym zaangażowaniem w sprawy duchowe. Niech będzie to okres wzmożonej modlitwy. Spróbujmy zrezygnować z czegoś, co „kradnie” nasz czas, żeby więcej się modlić: indywidualnie i wspólnotowo.

Słowa papieża Franciszka niech nam przypominają potrzebę modlitwy i naszą odpowiedzialność za Kościół: „Lampa prawdziwej wiary Kościoła będzie zawsze płonąć na ziemi, dopóki będzie w niej olej modlitwy”.

KS. MARCIN WIERZBICKI

Gdy pragniesz dialogu z Bogiem – praktykuj LECTIO DIVINA (modlitwę Słowem Bożym)

„Słowo Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę” (1P 1,25)

Lectio Divina (łac. Boże czytanie) to forma modlitwy oparta na pogłębionej lekturze tekstów biblijnych. Jest to jedna z najstarszych praktyk w tradycji chrześcijańskiej, która od wieków stanowi prawdziwą szkołę słuchania Słowa Bożego.

Przypomniał o niej św. Jan Paweł II w liście apostolskim *Novo millennio ineunte* 06.01.2001r.: „Konieczne jest zwłaszcza, aby słuchanie Słowa Bożego stawało się żywym spotkaniem, zgodnie z wiekową i nadal aktualną tradycją *lectio divina*, pomagającą odnaleźć w biblijnym tekście żywe słowo, które stawia pytania, wskazuje kierunek, kształtuje życie”.

W naszej wspólnocie parafialnej **praktykę modlitwy Słowem Bożym** rozpoczęliśmy 19.10.2023 r., inicjując comiesięczne spotkania w grupie modlitewnej **Lectio Divina**. Prowadzącym i moderatorem jest nasz proboszcz

ks. Marcin Wierzbicki, który na pierwszym spotkaniu omówił zasady i metodykę tej formy modlitwy, a następnie praktykowaliśmy ją, rozważając fragment Ewangelii Mk 8,31. Kolejne spotkania odbyły się 16.11 i 21.12.2023 r. oraz 18.01 i 15.02.2024 r., przy czym ostatnie z nich prowadził rekolekcjonista, ks. Krzysztof Biela.

Lectio Divina uczy, jak spotkać się ze Słowem Bożym, jak je przemodlić i przyjąć całym życiem. Jest nie tylko modlitwą, to raczej styl życia w rytmie Bożego Słowa; to zdolność czytania życia tak, jak czyta je Bóg. To zobaczenie w swoim życiu Boga, który przemawia do człowieka i jest w jego życiu obecny.

Praktyka modlitwy Słowem Bożym:

Cel: zjednoczenie z Jezusem, Słowem Wcielonym, który staje się Panem życia.

Fundamentalny wybór: postawić Słowo Boże w centrum własnego życia, słuchać

i przyjmować Słowo Boże całym sobą – umysłem, sercem i wolą.

Rozpoczynając modlitwę Słowem Bożym, konieczne jest wyciszenie zmysłów, uspokojenie myśli i świadome ofiarowanie czasu na tę praktykę. Na początku niezbędna jest **modlitwa do Ducha Świętego** i zaproszenie go do naszej praktyki, o czym pięknie powiedział Papież Benedykt XVI podczas rozważań przed modlitwą „Anioł Pański” w dn. 6.11.2005 r. „Aby praktykować *Lectio Divina*, umysł i serce muszą być oświecone przez Ducha Świętego, czyli przez samego Inspiratora Pisma, a zatem muszą być nastawione na nabożne słuchanie”.

Etapy *Lectio Divina*:

1. **LECTIO** – Bóg mówi

Czas *lectio* to czas strategiczny, bo stawia nas przed pierwszym, najważniejszym pytaniem: co mówi Bóg? Czytamy więc z wiarą, literalnie wybrany fragment Pisma Świętego, staramy się znaleźć główne przesłanie, wybrać „słowo-klucz” oraz przeanalizować kontekst. Na tym etapie niezwykle istotne jest słuchanie i zrozumienie istoty przesłania, odnalezienie dosłownego sensu Słowa, czyli usłyszenie faktycznie tego, co mówi Bóg, a nie tego, co mi się tylko wydaje, że Bóg do mnie mówi.

2. **MEDITATIO** – Bóg mówi do mnie

Czas *meditatio* to czas konfrontacji, bo nie wystarczy pytać, co mówi tekst sam w sobie, ale co Bóg teraz mówi do mnie i o mnie, abym w Słowie jak w lustrze zobaczył swoją twarz, kiedy to Słowo Boga interpretuje moje życie. Bez konfrontowania się ze Słowem Boga można naprawdę zablądzić. A zatem rozważamy Słowo Boże i staramy się dobrze zrozumieć tekst, patrzymy, co w nim przykuwa moją uwagę i pozwalamy, by Słowo

dotknęło prawdy o moim życiu. *Meditatio* uświadamia nam, że słuchanie prowadzi do osobowego spotkania ze Słowem. Staje się ono niejako pokarmem spożywanym i trawionym przez nas, przebywa w nas z całym swym bogactwem, aby nas oczyścić, ubogacić i umocnić.

3. **ORATIO** – ja mówię do Boga

Czas *oratio* to czas przełomowy, tu ma się ujawnić mój życiowy wybór, trzeba zając w sercu stanowisko wobec tego, co Bóg dzisiaj mówi do mnie. A zatem opowiadamy Bogu o przeżyciach, które rodzą się w nas po lekturze Słowa. Pod wpływem Słowa serce zaczyna mówić, bo Słowo prowadzi; to nie ja wybieram, jak będę się modlił – czy uwielbieniem, dziękczynieniem, prośbą, czy w jakikolwiek inny sposób, tylko Słowo powoduje w nas modlitwę, bo dzięki Słowu, które zamieszkuje serce, widzimy, jak Bóg cudownie w nas działa, w całej historii naszego życia.

4. **CONTEMPLATIO** – trwanie przed Bogiem

Czas *contemplatio* to czas kulminacyjny, gdy Słowo Boże staje się kryterium rozeznania i jesteśmy prowadzeni do kontemplacji Słowa Wcielonego, to znaczy zjednoczenia z Tym, który jest Słowem – Osobą. Moje zmysły zostają pochłonięte przez strumień miłości Bożej i właściwie nie potrzeba już rozmyślać nad Słowem Bożym, bo Ono staje się we mnie Ciałem, czymś wewnętrznym – tu dokonuje się przemiana serca i zjednoczenie z Bogiem. A zatem – modlimy się obecnością, pozostajemy w skupieniu, Bóg jest w centrum, wpatrujemy się w Jego oblicze, patrzymy niejako oczami Boga i widzimy z perspektywy Boga. Momenty i miejsca, w których spędzamy czas na intensywnej modlitwie, mają nas powoli prowadzić do kontemplacji w życiu codziennym, do

dostrzegania i coraz głębszego przeżywania obecności Boga pośród najbardziej szarej rzeczywistości. Jesteśmy powołani do wiecznego kontemplowania Boga, do wpatrywania się w Jego oblicze.

Warto w tym miejscu przytoczyć dwa fragmenty Adhortacji apostolskiej Papieża Benedykta XVI *Verbum Domini*, w której w pkt.22 napisał: „Bóg uczynił każdego z nas zdolnym do słuchania Słowa Bożego i odpowiadania na nie. Człowiek jest stworzony w Słowie i w Nim żyje; nie może zrozumieć samego siebie, jeśli nie otwiera się na ten dialog. Słowo Boże ukazuje synowską i relacyjną naturę naszego życia”, zaś w pkt.

Rekolekcjonista ks. Krzysztof Biela

23: „W tym dialogu z Bogiem rozumiemy samych siebie i znajdujemy odpowiedź na najgłębsze pytania kryjące się w naszym sercu. Słowo Boże nie przeciwstawia się bowiem człowiekowi, nie niszczy jego autentycznych pragnień, co więcej, oświeca je, oczyszczając i doprowadzając do spełnienia. Jakże ważne jest w naszych czasach odkrycie, że tylko Bóg odpowiada na pragnienie obecne w sercu każdego człowieka”.

Zachęcam wszystkich do pochylenia się nad tą praktyką modlitewną, pamiętając, że może być ona trampoliną, która nas przeniesie do spotkania z Bogiem twarzą w twarz. Każdy czas na podjęcie praktyki modlitwy Słowem Bożym jest dobry, ale obecny okres Wielkiego Postu w sposób szczególny zachęca do jej rozpoczęcia. Nasz rekolekcjonista ks. Krzysztof w ostatnim dniu rekolekcji przytoczył piękne świadectwo ze swojej drogi kapłańskiej, opowiadając, jak 7-dniowe rekolekcje w formule *Lectio Divina* odmieniły jego życie duchowe i umocniły oraz utwierdziły w wierze. Może więc warto pomyśleć, czy i ja chcę spróbować podjąć tę praktykę modlitewną i postawić Słowo Boże w centrum mojego życia. Możemy już dziś rozpocząć modlitwę indywidualnie, a w każdy trzeci czwartek miesiąca przyjmując zaproszenie od Boga i przyjsć do naszego kościoła na spotkanie modlitewne Słowem Bożym *Lectio Divina*.

TERESA ŁUKAWIECKA

„Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest Słowo Boże” (Rz 10,17)

W artykule korzystałam z materiałów opracowanych przez ks. Marcina Wierzbickiego oraz ks. Krzysztofa Wonsa.

Rekolekcje wielkopostne

14 lutego, w Środę Popielcową, rozpoczęły się w naszej parafii rekolekcje wielkopostne. Prowadził je ks. Krzysztof Biela.

Słowa pieśni na wejście *Bądź mi litościw* *Boże nieskończony* poruszały serca parafian i jak co roku uświadamiały, że rozpoczyna się czas szczególnego przygotowania do Świąt Wielkiej Nocy, czas pokuty, czas oczyszczenia.

Na wieczorną mszę św. przybył do naszej parafii ks. arcybiskup senior Wiktor Skworc, który wraz z księżmi: proboszczem i rekolekcjonistą sprawował Najświętszą Ofiarę. Ks. proboszcz Marcin Wierzbicki serdecznie powitał księży i parafian, życząc Światła Ducha Świętego dla rekolekcjonisty i otwartych serc dla wiernych. Słowo do parafian skierował też ks. arcybiskup, który życzył

nawrócenia i pięknych rekolekcji. Stwierdził, że „teraz” jest dniem zbawienia, że trzeba dobrze przeżyć „dzisiaj”. Zwrócił uwagę na znaczenie modlitwy, jałmużny, ascezy, abstynencji i zapanowania nad słowem, które wypowiadamy. Podziękował za pomoc udzielaną obywatelom Ukrainy. Życzył parafianom błogosławionego czasu Wielkiego Postu, a później pięknych świąt. Przekazał również informację, że parafia jest omodlona przez wiele osób, szczególnie przez dwie wspólnoty Sióstr Karmelitanek Klauzurowych z Tarnowa i Częstochowy. Na koniec mszy św. udzielił wiernym błogosławieństwa.

Mottem tegorocznych rekolekcji były słowa z nabożeństwa Gorzkich Żali: „Przypatrz się, duszo, jak cię Bóg miłuje, jako dla ciebie sobie nie folguje. Przecież Go bardziej niż katowska dręczy, złość twoja męczy”. Na kolejnych spotkaniach ks. Krzysztof Biela

14.02.2024 r. mszą świętą koncelebrowaną przez arcybiskupa seniora Wiktora, księdza rekolekcjonistę Krzysztofa i naszego proboszcza, ks. Marcina rozpoczęliśmy tegoroczny Wielki Post

KATARZYNA PIOTROWSKA

przekonywał, że rekolekcje to wyjątkowy i ważny czas, który jest naszą szansą na odnowienie relacji z Bogiem, na doświadczanie Jego Miłości i obecności. Nauki rekolekcyjne rozwijał według klucza trzech „M”: M(m)iłość, Modlitwa, Miłosierdzie. Pierwszego dnia rekolekcji uwrażliwiał nas na Miłość płynącą z krzyża, na Miłość potężniejszą niż śmierć, która jest fundamentem naszego życia. W drugim dniu nauczał, jak odpowiedzieć na tę Miłość Bożą. Tematem rozważań była modlitwa i adoracja Najświętszego Sakramentu. Rekolekcionista przekonywał nas, że modlitwa daje duchową siłę do działania. Jako przykład podał Jezusa, który czerpał siłę do swoich czynów oraz do wypowiedzenia przed śmiercią słów: „Nie moja, ale Twoja wola niech się stanie” z modlitwy do Ojca. Trzeciego dnia rozważania dotyczyły miłosierdzia. Tego Bożego w sakramencie pokuty i tego ludzkiego wypływającego z serca. Ks. Krzysztof mówił o przywracaniu człowiekowi godności w tym sakramencie i o tym, jak ważne jest, by kochać, przebaczać, błogosławić i podejmować miłosierdzie wobec braci. W czasie rekolekcji nie brakowało okazji do osobistego spotkania z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania oraz możliwości adoracji Najświętszego Sakramentu. Ostatnie nauki poświęcone były tematyce świadectwa i wspólnoty oraz budowaniu żywego Kościoła w parafii. Na spotkaniu z młodymi ks. rekolekcionista mówił o znaczeniu przyznawania się do Boga w codzienności i o dzieleniu się wiarą. Należy jeszcze wspomnieć o pięknym spotkaniu na modlitwie *Lectio Divina*. W naszej parafii prowadzi je od października ks. proboszcz, ale w czasie rekolekcji modlitwę Słowem Bożym poprowadził ks. Krzysztof. W przedostatnim dniu rekolekcji na naukę stanową przybyło wiele

Ks. arcybiskup senior Wiktor Skworc podczas posypywania głów popiołem symbolizującego wejście naszej wspólnoty w Wielki Post

małżeństw naszej parafii. Po wieczornej nauce i błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem każde z małżeństw odnowiło przysięgę małżeńską. Te piękne, wzruszające chwile na zawsze zostaną w naszej pamięci. Rekolekcje zapamiętamy jeszcze z innego powodu. Każdego dnia otrzymywaliśmy do wykonania zadanie domowe. Pierwsze polegało na spojrzeniu na swoje odbicie w lustrze i wypowiedzeniu słów: „Bóg mnie kocha. Jestem Jego umiłowaną córką (synem)” oraz podziękowaniu Bogu za jego miłość i krzyż. Drugie zadanie polegało na ucałowaniu Biblii, a trzecie na zadbanie o swoją spowiedź i bycie miłosiernym.

Każdą naukę rekolekcyjną ks. Krzysztof rozpoczynał słowami: „Dobrze, że jesteście

Siostry i Bracia”. Zawsze serdeczny, uśmiechnięty, kochający Boga i człowieka. Dziękujemy za wszystkie przekazane nam nauki, za czas poświęcony chorym i starszym parafianom, za konfesjonał, za wspólnie odprawioną Drogę Krzyżową, za rozbudzenie w nas na nowo miłości małżeńskiej, za wszystkie błogosławieństwa, wreszcie za wskazanie nam drogi na pustynię, gdzie mamy możliwość oczyszczenia się z brudów życia i szczerego nawrócenia. Dziękujemy za przygotowanie nas do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Księżo Krzysztofie, dobrze, że jesteś!

CELINA ANT CZAK

KATARZYNA PIOTROWSKA

Przedstawiciele Rady Parafialnej dziękowali ks. Krzysztofowi za wielkopostne rekolekcje

Jesteście Skarbem Kościoła Dzień Chorego w naszej parafii

17 lutego obchodziliśmy w naszej parafii Dzień Chorego. Tego dnia o godzinie 10.00 została odprawiona msza św. w intencji chorych i starszych parafian.

Na rozpoczęcie mszy św. w kościele rozbrzmiały dźwięki pieśni *Pod Twój płaszcz się uciekamy*. Jako że Dzień Chorego obchodziliśmy w naszej parafii w czasie rekolekcji, kazanie do wiernych wygłosił rekolekcionista ks. Krzysztof Biela. Jak codziennie powitał przybyłych słowami: „Dobrze, że jesteście Siostry i Bracia”. Przytoczył słowa św. Jana Pawła II, że cierpienie nie jest karą za grzechy i że w chorobie trzeba siebie zawierzyć Panu Bogu. Razem z Jezusem przeżywać swój krzyż. Nikt wtedy nie cierpi w osamotnieniu, lecz upodabnia się do Chrystusa i razem z Nim niesie krzyż, mając swój udział w dziele Zbawienia.

Ks. Krzysztof przekonywał, że pełna wiary modlitwa jest dla chorego ratunkiem i nadzieją, że Pan go podźwignie. Zachęcał do włączenia się do wspólnoty Apostolstwa Chorych, której duchowość pomaga chorym przeżywać cierpienie i uczy zaufania Bogu. Dziękował lekarzom i pielęgniarkom, którzy współpracują z Łaską Bożą. Po słowach: „Jesteście Skarbem Kościoła” dziękował chorym i starszym parafianom za to, że swoje cierpienie ofiarowują za bliskich, za kapłanów, dzięki czemu mogą oni doświadczać Łaski Bożej. W sercach parafian wzbudził nadzieję na umocnienie w sakramencie chorych. Udzielanie tego sakramentu było bardzo wzniosłe i wzruszające. Polegało na wkładaniu przez kapłana rąk na głowy chorych, jego modlitwie, namaszczeniu głowy i rąk olejem świętym.

Intencje mszalne

Tego dnia wierni otrzymali szczególnie dar Ducha Świętego, łaskę umocnienia, pokoji i odwagi do przezwyciężania trudności związanych z chorobą czy wiekiem starczym. Dodatkowo moc Ducha w tym sakramencie dała również uzdrowienie duszy. Po tych wzniosłych przeżyciach wszyscy obecni w kościele zostali zaproszeni przez księdza proboszcza na spotkanie przy stole. Był to czas radości ze wspólnoty i czas umacniania jedności parafialnej. Czas, w którym wielu chorych mogło chociaż na chwilę zapomnieć o swojej chorobie i życiowych trudnościach. Bardzo dziękujemy ks. proboszczowi Marciniowi Wierzbickiemu i ks. rekolekcjonście Krzysztofowi Bieli za życzliwość, uśmiech i wprowadzanie na spotkaniu radosnej atmosfery. Specjalne podziękowania składamy też Paniom z Parafialnego Zespołu Caritas, które przygotowały wspaiałe przyjęcie i już od 40. lat opiekują się chorymi i starszymi osobami naszej parafii.

CELINA ANTCAK

BASIA MARZEC

Więcej zdjęć z Dnia Chorego na s.16

01.03.2024 Piątek

7.30 – W intencji czciocieli Najświętszego Serca Pana Jezusa.

18.00 – Za ++ rodziców Annę i Augustyna Koska, brata Tadeusza oraz rodziców z obu stron.

02.03.2024 Sobota

7.30 – Za + ojca Adama Wierzbickiego.

18.00 – Za + męża Pawła Gołosz, + synową Beatę i ++ z pokrewieństwa.

03.03.2024 Niedziela

7.30 – Za + Jadwigę Białas w miesiąc po śmierci z prośbą o łaskę nieba.

9.30 – Przez wstawiennictwo św. Maksymiliana w intencji wnuka Andrzejka Kozłowskiego z okazji 7. rocznicy urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i dary Ducha Świętego dla rodziców i rodzeństwa.

11.30 – Za + Aleksandra Litwińskiego w 3. rocznicę śmierci, jego brata Tadeusza, ++ rodziców z obu stron i + szwagra Franciszka Nieścioruk z prośbą o radość życia wiecznego.

16.30 – Za + ojca Jana Pośpiech i jego matkę Agnieszkę w 49. rocznicę ich śmierci oraz za + żonę Stefanię, syna Stefana i synową Łucję.

04.03.2024 Poniedziałek

7.30 – Za ++ rodziców Annę i Ryszarda Walter i ++ z rodziny.

18.00 – Za ++ dziadków Tomasza i Weronikę Klemens w rocznicę śmierci.

05.03.2024 Wtorek

7.30 – Za + Marcina Śliwiok.

18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Maksymiliana z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Bożą opiekę i zdrowie na dalsze lata dla Elfydy Szeliga z okazji 80. rocznicy urodzin oraz o błogosławieństwo dla całej rodziny.

06.03.2024 Środa

7.30 – Za ++ rodziców Monikę i Antoniego Bromboszcz, za ++ rodzeństwo, pokrewieństwo i dziadków z obu stron.

18.00 – Za + Bożenę Woźnicę i wszystkich zmarłych mieszkańców z ul. Sikorskiego 175 i 177.

07.03.2024 Czwartek

7.30 – O powołania do służby Bożej.

18.00 – Za + Sebastiana Znamierowskiego w 3. rocznicę śmierci.

08.03.2024 Piątek

7.30 – W intencji członków Żywego Różańca.

18.00 – Za + tatę Włodzimierza Bufał w 12. rocznicę śmierci, aby dobry Bóg okazał mu miłosierdzie i przyjął do swego Królestwa oraz za + mamę Elżbietę i brata Rafała.

09.03.2024 Sobota

7.30 – Za + Stanisławę Grzeszczak w 12. rocznicę śmierci, rodziców Anielę i Jana Jakóbczyk oraz za ++ rodziców Annę i Szczepana Grzeszczak, siostrę i szwagra Balcer, prosząc o łaskę nieba.

18.00 – O radość nieba dla zmarłych: męża Mariana Cyba, jego rodziców Helenę i Dominika; rodziców Julię

i Ludwika Latocha, brata Romana Latocha i jego żonę Halinę, bratową Marię Latocha, swatów: Sylwestra Ratka i Alojzego Waltar.

10.03.2024 Niedziela

7.30 – Za wstawiennictwem Matki Bożej Nieustającej Pomocy w intencji mamy Gertrudy Mazurczyk z okazji urodzin, z podziękowaniem i prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo.

9.30 – Za + tatę Zdzisława Bryndza, wujka Zenona i ++ dziadków.

11.30 – Za śp. Krystynę Sobczak (od sąsiadów z ul. Zgrzebniołka).

16.30 – Za ++ rodziców Małgorzatę i Henryka Szlafka w pierwszą rocznicę śmierci z prośbą o łaskę nieba.

11.03.2024 Poniedziałek

7.30 – Za + męża Zdzisława Biały w 3. rocznicę śmierci.

18.00 – Za + brata Eugeniusza i jego żonę Erykę.

12.03.2024 Wtorek

7.30 – Za + Genowefę Noga w pierwszą rocznicę śmierci, ++ Czesława Noga oraz Genowefę i Jerzego Błaszczak.

18.00 – Za + męża Władysława Nowak w 23. rocznicę śmierci, ++ rodziców i rodzeństwo z obu stron.

13.03.2024 Środa

7.30 – Za + Irenę Gielżecką i mamę Helenę Gielżecką.

18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Róży Duchownej w intencji członów Żywego Różańca z prośbą o Boże błogosławieństwo i wytrwanie w modlitwie.

14.03.2024 Czwartek

7.30 – Za + Różę Staś w rocznicę urodzin z prośbą o łaskę zbawienia.

18.00 – Za + koleżankę Aleksandrę Bugno (od Katarzyny i Joanny).

15.03.2024 Piątek

7.30 – Za ++ rodziców Józefa i Marię Hantulik oraz ++ dziadków.

18.00 – Za + męża Eugeniusza Śmigielskiego w rocznicę śmierci, ++ rodziców z obu stron i ++ rodzeństwo.

16.03.2024 Sobota

7.30 – W intencji budowniczych i dobrodziejów naszej parafii.

18.00 – Za + córkę Agnieszkę Popena zd. Młodzik w 4. rocznicę śmierci.

17.03.2024 Niedziela

7.30 – W intencji Zbigniewa z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i dary Ducha Świętego.

9.30 – Za ++ rodziców Irenę i Tadeusza Karlik, Irenę i Stanisława Szlachta, ++ siostry: Krystynę, Marię, Tatianę, Grażynę i szwagra Mirosława.

11.30 – Dziękczynno-błagalna w intencji męża Wojciecha Janiec z okazji 60. rocznicy urodzin, z prośbą o błogosławieństwo i potrzebne dary.

16.30 – Za + Marcina Czerwińskiego w drugą rocznicę śmierci, prosząc o radość życia wiecznego.

18.03.2024 Poniedziałek

7.30 – Za + teścia Gerharda Kandzia.

18.00 – Za + Leokadię Brzozowską i ++ rodziców.

19.03.2024 Wtorek

7.30 – Za + Stanisławę Krzyżanowską w pierwszą rocznicę śmierci oraz + męża Kazimierza.

18.00 – Za + Teofilę Dybul w 8. rocznicę śmierci.

20.03.2024 Środa

7.30 – Przez wstawieństwo Matki Bożej Pośredniczki Łask o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Anastazji Gołosz.

18.00 – Za + Jerzego Grabala.

21.03.2024 Czwartek

7.30 – Za ++ rodziców Michała Honc, żonę Marię, synową Weronikę Honc, syna Marka, zięcia Leszka, córkę Alicję i Alojzego Walter, siostrę Zofię Śmiłowski, dziadków z obu stron i dusze w czyścicu cierpiące.

18.00 – Za + męża Bonifacego Kucharczyka w 10. rocznicę śmierci, ++ teściów Karolinę i Kazimierza Kucharczyk oraz za + ojca Stanisława Grasicznego.

22.03.2024 Piątek

7.30 – O szczęście wieczne dla ++ członków Żywego Różańca z Róż Matki Bożej Róży Duchownej.

18.00 – Za + ojca Wiktora Seweryn w rocznicę śmierci i + mamę Stefanię.

23.03.2024 Sobota

7.30 – Za ++ rodziców Annę i Franciszka Drozdek, ++ dziadków, ++ z rodzin Drozdek i Wygrabek, + męża

Ryszarda Mazurczyk, jego rodziców i rodzeństwo.

18.00 – Za + Andrzeja Brol, Franciszka i Marię Brol oraz Andrzeja Stelmach.

24.03.2024 Niedziela

7.30 – Za + żonę Jadwigę Suska w 10. rocznicę śmierci, ++ rodziców z obu stron i ++ z rodziny.

9.30 – Za ++ rodziców Danutę i Stanisława oraz ++ rodzeństwo Jolantę i Tadeusza Gazdów o łaskę nieba dla nich.

11.30 – W intencji Dzieci przyjmujących Sakrament Chrztu św., w intencji Rocznych Dzieci, ich rodziców i rodziców chrzestnych.

16.30 – W intencji Maksymiliana Biernackiego z okazji 20. rocznicy urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie, błogosławieństwo Boże i dary Ducha Świętego.

25.03.2024 Poniedziałek

7.30 – Za + Piotra Mansel.

18.00 – Za ++ rodziców Emilię i Piotra Domasik, za + ojca Edmunda Stęchły i ++ z rodziny.

26.03.2024 Wtorek

7.30 – Za + ojca Mikołaja Parznickiego.

18.00 – Za + ks. Jana Klemensa w rocznicę śmierci.

27.03.2024 Środa

7.30 – Za + Kamila Piróga (od rodziców).

18.00 – O miłosierdzie Boże dla + chrześniaka Grzegorza Dońca w pierwszą rocznicę śmierci.

28.03.2024 Wielki Czwartek

18.00 – W intencji Parafian

29.03.2024 Wielki Piątek

8.00 – Droga Krzyżowa.

18.00 – Liturgia Wielkiego Piątku.

30.03.2024 Wielka Sobota

20.00 – W intencji Parafian.

31.03.2024 Niedziela

7.30 – Za duszę śp. Marii Koteckiej oraz jej syna Janusza.

9.30 – Za + Renisławę Mosek w pierwszą rocznicę śmierci.

11.30 – Za + babcię Anielę Wysocką w pierwszą rocznicę śmierci oraz ++ rodziców Teresę i Pawła Kosmów.

16.30 – wolna

Ogłoszenia

Chrzty:

01.02.2024 – Franciszek Matalewski

Pogrzeby:

26.01.2024 – Jadwiga Białas

26.01.2024 – Zofia Ścieszka

30.01.2024 – Zygmunt Wosik

Papieskie Intencje Misyjne:

ZA WSPÓŁCZESNYCH MĘCZENNIKÓW

Módlmy się, aby ci, którzy w różnych częściach świata narażają swoje życie z powodu Ewangelii, rozpalali Kościół swoją odwagą i misyjnym entuzjazmem

*Dzień Chorego w naszej parafii.
Relacja na s. 11-12*

ZDJĘCIA: BASIA MARZEC

Plac Zbawiciela 1, 43-100 Tychy
tel. 32 219 61 56
www.mkolbe.tychy.pl
Bank Pekao SA
50 1240 1330 1111 0010 8857 0034

MSZE ŚW. NIEDZIELNE

7³⁰ 9³⁰ 11³⁰ 16³⁰

MSZE ŚW. W TYGODNIU

7³⁰ 18⁰⁰

MSZA ŚW. SZKOLNA

Środa 18⁰⁰

PARAFIALNA
DROGA KRZYŻOWA
TRASĄ DOOKOŁA JEZIORA

pt. 15.03.2024 – 20⁰⁰

KODY QR
DO OBSŁUGI
DAROWIZN:

CELE CHARYTATYWNE

CELE KULTURY RELIGIJNEGO